

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและความ
ตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิหลังต่างกัน
ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย มีขั้นตอนการดำเนินงานต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนแผน
การเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 7 จำนวน 3,979 คน เป็นโรงเรียนในจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก
เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิจิตร นครสวรรค์ และตาก ซึ่งมีโรงเรียน
ที่เปิดสอนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน
43 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนที่เปิดแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 จำนวน 12 โรงเรียนที่เปิดแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมในชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 จำนวน 10 โรงเรียนที่เปิดแผนการเรียนวิชา
อาชีพเกษตรกรรมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 21 โรงเรียน

ลักษณะและปริมาณของกลุ่มตัวอย่าง

การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ โดยใช้สูตรสำหรับการคำนวณ
ขนาดของตัวอย่างที่จะต้องใช้ในการสำรวจเพื่อการประมาณค่าเฉลี่ย (นิยม ปุราคำ
2517 : 120) ดังนี้

$$n \hat{=} \frac{Nk^2 \sigma_x^2}{NE^2 + k^2 \sigma_x^2}$$

- เมื่อ $n \hat{=}$ คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่พอดี
- N คือ ขนาดประชากร
- k คือ ตัวคงที่
- σ_x^2 คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้จากการศึกษาหน้า
- E คือ ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมให้เกิดขึ้นด้วย
ความน่าจะเป็น $1 - \alpha$

โดยยอมให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนด้วยความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 จากจำนวนประชากร 3,979 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่พอดี 124 คน เนื่องจากผู้วิจัยสนใจศึกษาการถ่ายทอดความตั้งใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมจากตัวแปรภูมิหลังต่าง ๆ ของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน เหตุผลในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรกรรม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ขนาดของครอบครัว รายได้ของครอบครัวที่มี การมีญาติประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม การมีที่ดินที่ไรในการเกษตร จำนวนที่ดินและลักษณะการถือครองที่ดินที่ไรในการเกษตร การมีภูมิฐานะอยู่ในเขตที่มีฐานะความเป็นอยู่ต่างกัน การมีภูมิฐานะอยู่ในเขตที่มีการขอประทานเพื่อการเกษตรต่างกัน ที่ตั้งของโรงเรียน และคหบดีทางวิชาอาชีพเกษตรกรกรรมของโรงเรียน ซึ่งจำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมากกว่า 124 คนในการวิเคราะห์ จึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเป็นจำนวน 3 เท่า ของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เป็น 372 คน

2. จากการสำรวจข้อมูลขั้นต้นพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 มีทั้งหมด จำนวน 43 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนเปิดสอนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมไม่ครบทุกระดับชั้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างกระจายและมีความเป็นตัวแทนของประชากร จึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) ใ้แบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภท คือ

โรงเรียนประเภทที่ 1 เปิดสอนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนประเภทที่ 2 เปิดสอนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5

โรงเรียนประเภทที่ 3 เปิดสอนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6

จากการคาดคะเนจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนแต่ละประเภทเป็นส่วนจากประชากร จะได้นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนประเภทที่ 1 จำนวน 42 คน โรงเรียนประเภทที่ 2 จำนวน 81 คน และโรงเรียนประเภทที่ 3 จำนวน 249 คน

เนื่องจากระดับชั้นเรียนเป็นตัวแทนภูมิหลังประเภทหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในค่านี้อาจมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างไร ดังนั้นจึงนำเอานักเรียนมาทุกระดับชั้นจากโรงเรียนที่มีกลุ่มตัวอย่างอยู่ จำนวนกลุ่มตัวอย่างจึงมากกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ 372 คน เพิ่มขึ้นเป็น 619 คน ได้แก่ นักเรียนจากโรงเรียนประเภทที่ 1 จำนวน 59 คน นักเรียนจากโรงเรียนประเภทที่ 2 จำนวน 130 คน และนักเรียนจากโรงเรียนประเภทที่ 3 จำนวน 430 คน รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนจึงเป็นกลุ่มตัวอย่าง แสดงในตารางที่ 1

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้มาตรวจคัดสรรคดีและความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งสิ้นมาทั้งหมด 515 ฉบับ เมื่อตรวจสอบมาตรวจคัดแล้วได้มาตรวจที่มีความสมบูรณ์นำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 471 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76 ของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 471 คน แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่คอมมาตรวจคัดสมบูรณ์ นำมาใช้ในการวิจัยจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น

ประเภท โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน				รวม	
		ม.4,ม.4*		ม.5,ม.5*		ม.6,ม.6*	
1	โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์	33	32			33	32
	โรงเรียนอุตรดิตถ์กรูณี	26	23			26	23
2	โรงเรียนพรหมพิรามวิทยา	32	22	31	27	63	49
	โรงเรียนหัวคองรัฐชนูปถัมภ์	37	23	30	26	67	49
3	โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม45	32	32	47	26	45	32
	โรงเรียนนครไทย	30	26	40	35	28	16
	โรงเรียนทอมนเกล้าพิทยาคม	89	65	61	53	45	33
รวม		292	223	209	167	118	81
				619	471		

ม.4, ม.5, ม.6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรม รวม 619 คน

ม.4*, ม.5*, ม.6* จำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่คอมมาตรวจคัดสมบูรณ์ นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวม* 471 คน

ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ 3 ด้าน คือ

1. ภูมิหลังทางด้านสภาพส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น เหตุผลในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรม
2. ภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวคอก่อน การมีที่ดินที่ไรในการเกษตร จำนวนที่ดินและลักษณะการถือครองที่ดินที่ไรในการเกษตร
3. ภูมิหลังทางด้านสังคม ได้แก่ การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ขนาดของครอบครัว การมีญาติประกอบอาชีพเกษตรกรรม การมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่มีฐานะความเป็นอยู่ต่างกัน การมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่มีการขอประทานเพื่อการเกษตร ที่ตั้งของโรงเรียน ศนวิทวงวิชาอาชีพเกษตรกรรมของโรงเรียน

จำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่จำแนกตามภูมิหลังทางด้านสภาพส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม แสดงในตารางที่ 2, 3 และ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ ตามสถานภาพส่วนตัว

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	321	68.2
หญิง	149	31.6
ไม่ระบุ	1	0.2
รวม	471	100.0
ระดับชั้น		
ม.4	223	47.3
ม.5	167	35.5
ม.6	81	17.2
รวม	471	100.0
เหตุผลในการเรียน		
มีความถนัดและสนใจ	389	82.6
พ่อแม่หรือเพื่อนแนะนำ	38	8.1
โรงเรียนจัดให้เรียน	44	9.3
รวม	471	100.0

จากตารางที่ 2 ภูมิภาคต่าง ๆ ตามสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักเรียนร้อยละ 68.2 เป็นเพศชาย เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด กค. เป็นร้อยละ 47.3 และส่วนใหญ่เรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมเนื่องจากมีความถนัดและสนใจ กค. เป็นร้อยละ 82.6

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามภูมิลำเนาทางบ้านเศรษฐกิจ

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
เกษตรกรรวม	343	72.8
รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ	67	14.2
พนักงานหรือลูกจ้าง	15	3.2
อื่น ๆ	45	9.6
ไม่ระบุ	1	0.2
รวม	471	100.0
อาชีพของมารดา		
เกษตรกรรวม	354	75.2
รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ	25	5.3
พนักงานหรือลูกจ้าง	14	2.9
อื่น ๆ	73	15.5
ไม่ระบุ	5	1.1
รวม	471	100.0
รายได้ของครอบครัวต่อปี		
สูงกว่า 20,000 บาท	281	59.7
ต่ำกว่า 20,000 บาท	129	27.4
ไม่ระบุ	61	12.9
รวม	471	100.0
การมีที่ดินที่ใช้ในการเกษตร		
มี	420	89.2
ไม่มี	51	10.8
รวม	471	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนที่ดินที่ใช้ในการเกษตร		
มากกว่า 23 ไร่	247	52.4
น้อยกว่า 23 ไร่	167	35.5
ไม่ระบุ	57	12.1
รวม	471	100.0
ลักษณะการถือครองที่ดินที่ใช้ในการเกษตร		
เจ้าของ	342	72.6
เช่าผู้อื่น	24	5.1
ทั้ง 2 ประเภท	45	9.6
ไม่ระบุ	60	12.7
รวม	471	100.0

จากตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนเมื่อจำแนกตามภูมิหลังทางค้ำแสนธุรกิจพบว่า นักเรียนมีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.8 และ 75.2 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่อปีสูงกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.7 โดยเฉพาะมีรายได้ของครอบครัวต่อปีเท่ากับ 30,000 บาท ส่วนภูมิหลังทางค้ำแสนการมีที่ดินที่ใช้ในการเกษตร มีนักเรียนส่วนน้อยที่มาจากครอบครัวที่ไม่มีที่ดินใช้ในการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 10.8 ในจำนวนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีที่ดินใช้ในการเกษตรพบว่า ส่วนใหญ่มีที่ดินมากกว่า 23 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 52.4 ซึ่งมีที่ดินโดยเฉลี่ยประมาณ 25 ไร่ และเป็นเจ้าของที่ดินมากกว่าเช่าผู้อื่น

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามภูมิลำเนาตั้งถิ่นฐาน

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาของบิดา		
ไม่ได้รับการศึกษา	5	1.1
ประถมศึกษา	368	78.1
มัธยมศึกษา	65	13.8
อุดมศึกษา	18	3.8
ไม่ระบุ	15	3.2
รวม	471	100.0
การศึกษาของมารดา		
ไม่ได้รับการศึกษา	13	2.8
ประถมศึกษา	403	85.6
มัธยมศึกษา	29	6.1
อุดมศึกษา	14	3.0
ไม่ระบุ	12	2.5
รวม	471	100.0
ขนาดของครอบครัว		
สมาชิก 1 - 3	37	7.9
4 - 6	276	58.6
7 - 9	141	29.9
10 - 13	17	3.6
รวม	471	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
การมีญาติประกอบอาชีพเกษตรกรรม		
มี	349	74.1
ไม่มี	120	25.5
ไม่ระบุ	2	0.4
รวม	471	100.0
การมีญาติจำเนาอยู่ในเขตที่มีฐานะความเป็นอยู่ต่างกัน		
ระดับต่ำ	131	27.8
ระดับปานกลาง	220	46.7
ระดับสูง	118	25.1
ไม่ระบุ	2	0.4
รวม	471	100.0
การมีญาติจำเนาอยู่ในเขตที่มีการขอประทานเพื่อการเกษตร		
ระดับต่ำ	99	21.0
ระดับปานกลาง	320	68.0
ระดับสูง	50	10.6
ไม่ระบุ	2	.4
รวม	471	100.0
ที่ตั้งของโรงเรียน		
เขตอำเภอเมือง	164	34.8
เขตอำเภออื่น ๆ	307	65.2
รวม	471	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
คณาจารย์ทางวิชาชีพเกษตรกรรมของโรงเรียน		
ระดับต่ำ	114	24.2
ระดับปานกลาง	277	58.8
ระดับสูง	80	17.0
รวม	471	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดาและมารดาได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.1 และ 85.6 ตามลำดับ นักเรียนร้อยละ 58.6 มาจากครอบครัวที่มีสมาชิก 4 - 6 คน นักเรียนร้อยละ 74.1 มีอาชีพประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่มีฐานะความเป็นอยู่ระดับปานกลาง และเขตที่มีการชลประทานเพื่อการเกษตรระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 68 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภออื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 65.2 และอยู่ในโรงเรียนที่มีค่าคณาจารย์ทางวิชาชีพเกษตรกรรมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.8

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นมาควรรวบรวมทัศนคติและความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรวิชาอาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา และแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำด้วยเหตุผลของ ไอบเซน และทิสบี้น ตลอดจนวิธีการสร้างแบบวัดทัศนคติ การลดหย่อนตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม

2. สัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิชาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จากโรงเรียนในจังหวัดอุตรดิตถ์ 10 คน นักเรียนโรงเรียนอุตรดิตถ์ 3 คน นักเรียนโรงเรียนอุตรดิตถ์ครูณี 2 คน และนักเรียนโรงเรียนพิชัย 3 คน รวมเป็นนักเรียนทั้งหมด 8 คน และสัมภาษณ์ครูที่สอนวิชาเกษตรกรรมโรงเรียนละ 1 คน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดหลักสูตรวิชาชีพเกษตรกรรม ปัญหาการเรียนการสอนวิชาที่ ความรู้สึกและความเชื่อในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

3. สร้างแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้นักเรียนทบทวนการบรรยายความรู้สึก ความเชื่อของตนเองในด้านความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม และดำเนินกิจกรรมประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว จะมีอดีตและผลเสียอย่างไร มีกลุ่มบุคคลหรือใครบ้างที่ให้คำแนะนำหรือสนับสนุนให้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม*

นำแบบสำรวจนี้ไปใช้กับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิชาชีพเกษตรกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 127 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญวิทยา (จังหวัดอุตรดิตถ์) 40 คน โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม (จังหวัดสุโขทัย) 39 คน และโรงเรียนวัดโบสถ์ศึกษา (จังหวัดพิษณุโลก) 48 คน แล้วรวบรวมความคิดเห็นที่ได้จากแบบสำรวจมาจัดกลุ่มเป็นความเชื่อที่เด่นชัด (Salient Beliefs) และกลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัด (Salient Referents) แล้วแจกแจงความถี่เรียงตามลำดับจากความถี่สูงไปหาความถี่ต่ำ ทิศทางเลือกข้อความความเชื่อและกลุ่มอ้างอิงตามลำดับจากความถี่สูง ๆ โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือก 80 % ของค่าคอมทั้งหมด (Ajzen and Fishbein 1980 : 72) ได้ความเชื่อที่เด่นชัดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 20 ข้อ และกลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัด จำนวน 9 ข้อ**

* ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ก

** ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ก

4. นำความเชื่อที่เด่นชัดและกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด มาสร้างมาตรา วัดทัศนคติ และความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม

มาตรานี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ ที่ตั้งของโรงเรียน เพศ ภูมิฐานะ ระดับชั้นที่เรียน เหตุผลในการเรียน ขนาดของครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา รายได้ของครอบครัว การมีญาติประกอบอาชีพเกษตรกรรม การมีที่ดินที่ใช้ในการเกษตร ขนาดและลักษณะการถือครองที่ดินที่ใช้ในการเกษตร ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การประเมินผลกระทบ (Consequence evaluation : e) ซึ่งเกิดจากการที่นักเรียนประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 20 ข้อ

ตัวอย่าง

การที่ครอบครัวมีฐานะที่ขึ้นและมีรายได้มาก เป็นสิ่งที่

ดี _____ เดีว

ส่วนที่ 2 การประเมินความเชื่อ (Belief evaluation : b) ในค่านิยม เป็นไปได้ของความเชื่อที่เกิดจากการที่นักเรียนประกอบอาชีพเกษตรกรรม หลังจากเรียนจบชั้นม.6 แล้ว จำนวน 20 ข้อ

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความเป็นไปได้					เป็นไปได้โดย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของข้าพเจ้า หลังจากที่ได้รับจบชั้น ม.6 แล้ว จะทำให้ครอบครัวมีฐานะที่ขึ้นและมีรายได้มาก						

ส่วนที่ 3 การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Belief : NB) 9 ข้อ และการประเมินแรงจูงใจที่จะกระทำตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply : MC) 9 ข้อ และการประเมินความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว (Behavioral Intention : I) 1 ข้อ

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความเป็นไปได้					เป็นไปได้เลย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
NB _i : พ่อแม่คิดว่าข้าพเจ้าควรประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากเรียนจบชั้น ม.6 แล้ว						
MC _i : โดยทั่วไปข้าพเจ้ายินดีทำตามที่พ่อแม่คิดว่าข้าพเจ้าควรทำ						
I : ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว						

การให้คะแนน มาตราวัดทัศนคติและความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในตอนที่ 2 มีวิธีการให้คะแนน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การประเมินผลกรรมที่เกิดจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม 20 ข้อ จะมีข้อความก้ำกัมนิยม (Positive) 13 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 11, 13, 14, 16, 18 และ 19 และข้อความก้ำกัมนิเสธ (Negative)

จำนวน 7 ข้อ ใ้คะแนนข้อ 4, 8, 10, 12, 15, 17 และ 20 การให้คะแนนจึง
แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ข้อความนิทาน ให้คะแนนตามตัวเลขที่กำกับไว้เหนือเส้นของแต่ละช่องว่าง
ซึ่งเรียงลำดับจากเลขมากไปหาเลขน้อย (6 - 1)

ข้อความนิเสธ ให้คะแนนกลับจากตัวเลขที่กำกับไว้เหนือเส้นของแต่ละช่อง
ว่าง โดยเรียงลำดับจากเลขน้อยไปหาเลขมาก (1 - 6)

ส่วนที่ 2 การประเมินความเป็นไปได้ของความเชื่อเกี่ยวกับการประดิษฐ์
อาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนหลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว 20 ข้อ แบ่งออกเป็น
ข้อความนิทาน (Positive) และข้อความนิเสธ (Negative) เหมือนส่วนที่ 1
การให้คะแนนจึงแบ่งออกเป็นลักษณะ คือ

ข้อความนิทาน ให้คะแนนความเป็นไปได้ โดยให้หลักความน่าจะเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1
มาก	ให้คะแนน	.8
ปานกลาง	ให้คะแนน	.6
น้อย	ให้คะแนน	.4
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	.2
เป็นไปได้เลย	ให้คะแนน	0

ข้อความนิเสธ ให้คะแนนความเป็นไปได้ โดยให้หลักความน่าจะเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	0
มาก	ให้คะแนน	.2
ปานกลาง	ให้คะแนน	.4
น้อย	ให้คะแนน	.6
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	.8
เป็นไปได้เลย	ให้คะแนน	1

ส่วนที่ 3 การประเมินความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และการประเมินแรงจูงใจที่จะกระทำตามกลุ่มอ้างอิง การประเมินความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว การให้คะแนนความเป็นไปได้ โดยใช้หลักความน่าจะเป็น ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1
มาก	ให้คะแนน	.8
ปานกลาง	ให้คะแนน	.6
น้อย	ให้คะแนน	.4
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	.2
เป็นไปได้เลย	ให้คะแนน	0

ในส่วนของการวัดความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม หลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้ว ในตอนที่ 1 โดยใช้ให้นักเรียนบรรยายเหตุผลจากคำถามที่ได้คือ

นักเรียนมีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากที่เรียนจบชั้น ม.6 แล้วหรือไม่

1. ตั้งใจเพราะ
2. ไม่มีความตั้งใจเพราะ
3. ไม่แน่ใจเพราะ

กำหนดให้คะแนนตั้งแต่ 1 - 6 คะแนน โดยดูจากเหตุผลในการตอบ ดังนี้

นักเรียนที่ตอบว่ามีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม

มีเหตุผลที่มาจากความต้องการของตนเอง	ให้คะแนน	6
มีเหตุผลที่มาจากสภาพแวดล้อมหรืออื่น ๆ	ให้คะแนน	5

นักเรียนที่ตอบว่าไม่แน่ใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม		
มีเหตุผลที่แสดงความไม่แน่ใจในระดับน้อย	ให้คะแนน	4
มีเหตุผลที่แสดงความไม่แน่ใจในระดับมาก	ให้คะแนน	3

นักเรียนที่ตอบว่าไม่มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม		
มีเหตุผลที่แสดงความไม่ตั้งใจอยู่ในระดับน้อย	ให้คะแนน	2
มีเหตุผลที่แสดงความไม่ตั้งใจอยู่ในระดับมาก	ให้คะแนน	1

5. ทดลองใช้มาตราวัดทัศนคติและความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม กับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมโรงเรียนอุตรดิตถ์ จำนวน 90 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 34 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 26 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องและหาคุณภาพของมาตราวัด

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของมาตราวัด ในส่วนที่เป็นการวัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($b_i e_i$) และการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($NB_i MC_i$) เพื่อให้มาตราวัดประกอบด้วยข้อบกพร่องที่สามารถจำแนกนักเรียนที่มีทัศนคติแตกต่างกัน และการคล้อยตามกลุ่มแตกต่างกันได้ จึงเรียงคะแนนทัศนคติและคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนักเรียนจากสูงไปต่ำ แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 30 คน ทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานและอันดับของคะแนนทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ด้วยการทดสอบค่าที (t -test) ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่วัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ* พบว่ามีข้อบกพร่องอยู่ 16 ข้อที่สามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อตรวจสอบข้อบกพร่องอีก 4 ข้อที่เหลืออยู่คือข้อ 4, 7, 10 และ 20 ปรากฏว่าเป็นข้อบกพร่องที่มีลักษณะเป็นข้อความนิเสธ (Negative) อย่างมาก จึงมีความเป็นไปได้ที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มจะมีความคิดเห็นต่อข้อความนี้ไม่แตกต่างกัน และเนื่องจากข้อบกพร่องทั้ง 4 นี้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการวัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผู้วิจัยจึงยังคงใช้ข้อบกพร่องทั้งหมด 20 ข้อ สำหรับการวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่ใช้วัดการคล้อยตามกลุ่ม

* ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ข

อ้างอิง จำนวน 9 ข้อ พบว่า ข้อกระทงทุกข้อสามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ข้อกระทงทุกข้อจึงใช้ในการวัดการกลั่นแกล้งตามกลุ่มอ้างอิง*

การหาค่าความเที่ยง หลังจากที่ได้ปรับปรุแง้ไขมาตรา วัดทัศนคติและความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมในคำภาษาไทยและรายละเอียดในคำทั่วปรุภูมิหลังแล้ว นำมาตราวัดไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบางขุนนนท์วิทยาลัย (จังหวัดพิจิตร) จำนวน 99 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 32 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 31 คน ค่าความค่าความเที่ยงจากการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของ ที เจ กรอนบิก ได้ค่าความเที่ยงของมาตราวัดดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($b_i e_i$) และมาตราวัดการกลั่นแกล้งตามกลุ่มอ้างอิง ($NB_i MC_i$) จำแนกตามระดับชั้นนักเรียน

ระดับชั้นนักเรียน	ค่าความเที่ยง	
	($b_i e_i$) 20 ข้อ	($NB_i MC_i$) 9 ข้อ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	.79	.90
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	.73	.87
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	.88	.51
นักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้น	.82	.83

จากค่าความเที่ยงในตารางที่ 5 แสดงค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเมื่อจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนมีพิสัยตั้งแต่ .79-.88 ซึ่งเป็นค่าความเที่ยงที่อยู่ในระดับสูง พบว่า ค่าความเที่ยงที่คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าสูงกว่าค่าความเที่ยงโดยส่วนรวมในขณะที่ค่าความเที่ยงที่คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

* ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ข

มีค่าต่ำกว่าค่าความเที่ยงโดยส่วนรวม ค่าความเที่ยงของมาตราวัดการคล้อยตามกลุ่ม
อ้างอิงเมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ค่าความเที่ยงที่คำนวณจาก
กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าอยู่ใน
ระดับสูงคือ .90 และ .87 ตามลำดับ และมีค่าสูงกว่าค่าความเที่ยงโดยส่วนรวม
ส่วนค่าความเที่ยงที่คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าต่ำสุด

ความทรงของมาตราวัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมาตราวัด
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความตรงตามเนื้อเรื่อง (Content Validity)
โดยพิจารณาจากความเป็นตัวแทนของความเชื่อที่เด่นชัดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตร-
กรรมและกลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัดของข้อกระทงทุกข้อในแบบวัด ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ค่าคอม
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนแผนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรกรรมจากแบบสำรวจความถึค
เห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ดังนั้นความเชื่อที่เด่นชัดเกี่ยวกับการประกอบ
อาชีพเกษตรกรรมและกลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัดของกลุ่มตัวอย่างนี้ จึงน่าจะเป็นตัวแทนของกลุ่ม
ความเชื่อและกลุ่มอ้างอิงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม นั่นคือมาตราวัด
ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมาตราวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความ
ตรงตามเนื้อเรื่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อขอทราบรายการจากสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 7
เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใกล้เคียง
ทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2527 ถึงวันที่ 22
กุมภาพันธ์ 2527 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แจกมาตราวัดทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้นักเรียนคนละ
1 ชุด
2. อธิบายวัตถุประสงค์ของการทำมาตราวัด และประโยชน์ที่จะได้รับจากการ
ศึกษาเรื่องนี้ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ และมีความตั้งใจในการ
กระทำ

3. ผู้วิจัยอ่านคำชี้แจง อธิบายความหมายของอาชีพเกษตรกรรมและอธิบายวิธีทำมาครวัคให้นักเรียนฟัง และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา ก่อนทำมาครวัค

4. ให้นักเรียนลงมือทำมาครวัค ระยะเวลาในการทำประมาณ 30 นาที

หลังจากที่เก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้มาครวัคกลับคืนมาทั้งหมด 515 ฉบับ เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของมาครวัค จะได้มาครวัคที่มีความสมบูรณ์นำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 471 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้สุ่มไว้ (619 คน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจให้คะแนนมาครวัคตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X (Statistical Package for the Social Science-X) ที่สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. แจกแจงความถี่เป็นร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนักเรียนในคำานเทศ ระดับชั้นที่เรียน เหตุผลในการเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ขนาดของครอบครัว รายได้ของครอบครัวค่อปี การมีญาติประกอบอาชีพเกษตรกรรม การมีที่ดินที่ใช้ในการเกษตร จำนวนที่ดินที่ใช้ในการเกษตร ลักษณะการถือครองที่ดินที่ใช้ในการเกษตร การมีภูมิอำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ฐานะความเป็นอยู่ต่างกัน การมีภูมิอำเนาอยู่ในเขตพื้นที่มีการชลประทานเพื่อการเกษตร ที่ตั้งของโรงเรียน ศัสน์ทางวิชาชีพอเกษตรกรรมของโรงเรียน

2. คำนวณหาคะแนนที่ตนคคคคือการประกออาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลจากสมการ

$$A_B = f \left[\sum_{i=1}^n b_i e_i \right]$$

- A_B คือ ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน
- b_i คือ ความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนลำดับที่ i
- e_i คือ การประเมินผลกระทบที่เกิดจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน ลำดับที่ i
- n คือ จำนวนความเชื่อทั้งหมดที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน

3. คำนวณหาคะแนนการค้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนักเรียนเป็นรายบุคคล จากสมการ

$$SN = f \left[\sum_{i=1}^m NB_i MC_i \right]$$

- SN คือ การค้อยตามกลุ่มอ้างอิง
- NB_i คือ ความคาดหวังหรือความเชื่อของกลุ่มคนอ้างอิงเกี่ยวกับการที่นักเรียนจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม บุคคลที่ i
- MC_i คือ แรงจูงใจที่นักเรียนจะกระทำตามความคาดหวังหรือความเชื่อของกลุ่มคนอ้างอิงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม บุคคลที่ i
- m คือ จำนวนกลุ่มคนอ้างอิง

4. คำนวณหาคะแนนความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล จากสมการ

$$I = PI \cdot R$$

- I คือ ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน
- PI คือ ความเป็นไปได้ของความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน

R คือ เหตุผลในการตอบเกี่ยวกับความตั้งใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน

5. กำหนดค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของการแจกแจงคะแนนในข้อ 2, 3 และ 4 แล้วกระจายคะแนนหัตถ์คติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นระดับต่าง ๆ โดยใช้จุดกึ่งกลางคะแนนของข้อกระทงในมาตรวัดเป็นหลักการแบ่งระดับ* ดังนี้

หัตถ์คติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ช่วงคะแนน	ความหมาย
101 - 120	ดีมาก
65 - 100	ดี
37 - 64	ค่อนข้างดี
17 - 36	ค่อนข้างไม่ดี
5 - 16	ไม่ดี
0 - 4	ไม่ดียะย

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ช่วงคะแนน	ความหมาย
7.39 - 9.00	มากที่สุด
4.6 - 7.38	มาก
2.35 - 4.50	ค่อนข้างมาก
0.91 - 2.34	ค่อนข้างน้อย
0.19 - 0.90	น้อย
0.00 - 0.18	น้อยที่สุด

* ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ข

ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ช่วงคะแนน	ความหมาย
5.1 - 6.0	มากที่สุด
3.3 - 5.0	มาก
1.9 - 3.2	ค่อนข้างมาก
0.9 - 1.8	ค่อนข้างน้อย
0.3 - 0.8	น้อย
0.0 - 0.2	น้อยที่สุด

6. ทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน ที่มีภูมิหลังต่างกันโดยใช้วิธีการต่อไปนี้

6.1 ถ้าตัวแปรภูมิหลังแบ่งได้ 2 รายการ ทดสอบโดยสถิติ ทดสอบค่าที (t - test) (Yamane 1967 : 519)

6.2 ถ้าตัวแปรภูมิหลังแบ่งได้มากกว่า 2 รายการ ใช้การทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ด้วยสถิติการทดสอบค่าเอฟ (F - test) (Kirk 1968 : 106) ถ้าค่าเอฟที่ทดสอบมีนัยสำคัญ ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ของมัธยฐานเลขคณิตด้วยการทดสอบของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Test) เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากัน (Kirk 1968 : 91) ในกรณีที่ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากันใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ของมัธยฐานเลขคณิตด้วยวิธีของกันตัน (Duncan's New Multiple Rang Test)

7. สร้างสมการทำนายความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม 2 สมการ สมการแรก จากตัวทำนายสองตัวคือ ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Forward Selection และสร้างสมการที่สองจากตัวทำนายต่าง ๆ ใ้แก่ ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และตัวแปรภูมิหลังของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise Regression สำหรับตัวทำนายที่เป็นภูมิหลังของ

นักเขียนจำเป็นข้อมูลระดับอันตรภาค (Interval scales) ใ้ใช้ข้อมูลนี้โดยตรง แต่ถ้าข้อมูลมีลักษณะเป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal scales) หรือมาตราเรียงชั้นคัม (Ordinal scales) ใ้แปลงข้อมูลก่อนที่จะคำนวณโดยการ Dummy Variable

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย